

BISPEVALG

Thala Juul Holm.

Paul Ivan Madsen.

Elof Westergaard.

Mens stemmerne bliver talt op

[KIRKESIDEN] Elisabeth Dons Christensen har været biskop over Ribe stift siden 2003. Nu er tiden kommet, hvor der skal vælges en ny. Der er tre kandidater til bispestolen. Thala Juul Holm, provst i Tønder provsti, Paul Ivan Madsen, provst i Skjern provsti og Elof Westergaard, provst i Silkeborg provsti.

UDSÆVANLIG HÅRD VALGKAMP

De tre kandidater er alle enige om forkyndelsen af evangeliet om Jesus Kristus som det vigtigste, samt at kirkens liv skal komme nedefra og vokse gennem menighedens arbejde. På de tre kandidaters hjemmesider giver Paul Ivan Madsen som den eneste klar besked om sine tanker for kirkens fremtid og udfordringer med hensyn til diakoni, ledelse, de små sogne og folkekirkens styrrelse.

Om det kønsneutrale ægteskabsritual, der er kommet til, skriver han, „at det ikke hænger sammen med ritualer, der hævder, at Gud har skabt os som mand og kvinde“.

I valgkampen har fokus været på sager, som har knyttet sig til den enkelte kandidat.

Elof Westergaards bønnebog og hans gudsopfattelse har været et gennemgå-

ende tema. Elof Westergaard har svaret at, de fleste bønner i bønnebogen slutter med „Fra evighed til evighed, og det gjorde de ikke, hvis jeg ikke troede på en almægtig Gud!“

Thala Juul Holm har måtte forklare, hvorfor hun i sit CV ikke har nævnt tiden som præst i Løgumkloster, og om det skyldtes et dårligt arbejdsklima. „Jeg vil ikke sige noget skidt om folk, jeg står i et tjensligt forhold til nu, og jeg var stolt af tiden i Løgumkloster,“ svarede hun.

Paul Ivan Madsen sagde ja til spørgsmålene, om han ville anbefale Elof Westergaards bønnebogen og ordinere homoseksuelle præster. „For jeg ordinerer præcis dem, menighedsrådene vælger som deres præst,“ siger han. Afgørelsen ligger nu hos præster og menighedsrådsmedlemmer i Ribe stift. De har modtaget valgmaterialer, der skal afleveres senest den 2. april. Den 3. april bliver stemmerne talt op. Om én af kandidaterne bliver direkte valgt ved at have over 50 procent af stemmerne, eller om der skal en yderligere valggrunde til mellem de to, der har fået flest stemmer, vil tiden vise.

Jacob Ørsted,
Flensborg

NY KIRKEMINISTER

I april i fjor i Flensborg underskrev og roste daværende kulturminister Marianne Jelled (R) den dansk-tyske kulturaftale. Nu er hun kirkeminister. (Arkivfoto: Martina Metzger)

Folkekirken forhold skal ordnes ved lov

[KIRKESIDEN] I anledning af, at vi har fået en ny kirkeminister i Marianne Jelled, har Kirkesiden stillet hende nogle spørgsmål:

Hvilke mærkesager er vigtige for dig som kirkeminister?

Vi er optaget af grundlovens paragraf 66. Den siger meget kort, at folkekirkens forhold skal ordnes ved lov. Den paragraf har været i Grundloven siden 1849, uden at den er blevet opfyldt. Derfor har den tidligere kirkeminister nedsat et udvalg om styrelsen af folkekirken.

Jeg vil afvente udvalgets arbejde. Der er sat en proces i gang, der inddrager en hel masse mennesker. Så jeg skal ikke gå ind og sige, hvad den proces skal ende med.

Men når udvalget er færdigt med sit arbejde, skal partierne i Folketinget drøfte resultatet og forhandle om en kommende lovgivning om folkekirkens styrrelse.

Hvad er dit forhold til folkekirken? Folkekirken er en central institution igennem det meste af vores historie i

nyere tid. Det er en meget vigtig kulturinstitution, som har det særkende at være til for ethvert søgende menneske. Man kan både være søgende efter en tro, et svar eller mening med livet. Her kan folkekirken give noget til mennesker, som de ikke nødvendigvis kan få andre steder.

Og så skal den kristne tro forkyndes i kirken. Det er jo meningen med folkekirken.

Hvorledes ser du på forholdet kirke og stat?

Der har været en diskussion gennem hele mit partis historie. Vi har nu et regeringsgrundlag, hvori det fremgår, at der skal nedsættes et udvalg, der ser på implementeringen af paragraf 66. Det er den beslutning, vi har forpligtet os på. Der står De Radikale i dag.

Hvorledes ser du folkekirkens fremtid? Jeg tror, at folkekirken i Danmark fortsat vil være en bærende kulturinstitution, der beskæftiger sig med både de små og de store spørgsmål i livet. Styrken er, at den er fælles, og at den bygger på et fællesskab i menigheden

og i lokalsamfundet. Den er del af vores historie og kultur, som beskæftiger sig med menneskers forståelse af sig selv i fællesskabet.

Og som kan hjælpe mennesker, der har brug for det i deres forskellige livssituationer.

Hvad er dit forhold/ kendskab til Dansk Kirke i Sydslesvig?

Jeg synes, at det tysk-danske samarbejde i grænselandet er forbilledligt. Der er så mange eksempler på forskellige mindretals muligheder for at skabe deres egne løsninger med deres mindretalsfællesskaber. Her er virkelig noget, der kan inspirere andre grænselandslande.

Helt fra afstemningerne i 1920 har der været muligheder for at holde gudstjenester på dansk syd for grænsen, og samvirket med de tyske kirker er godt. Jeg er stolt af, at have del i den grænselandskultur, hvor mindretal som en naturlig ting har ret til at have deres egne kulturinstitutioner.

Victor Greve
Frederiksstad/Bredsted

DANSK KIRKE I BERLIN

Bogens omslag med de mange portrætter af bidragsydere fra den danske menighed i Berlin.

100 år og sprællevende

[KIRKESIDEN] Postbudet ringer på døren og overrækker mig en stor pakke. Jeg åbner den forsigtigt og står med en bog på størrelse med en velvoksen sten. At bogen er kvadratisk passer godt til bogens titel: Levende stene, i krig og fred, Dansk Kirke i Berlin gennem 100 år.

På forside og bagside er et utal af portrætter sat oven på hinanden som et større bygningsværk. Det viser sig senere, at det er bidragsydere fra menigheden, der er afbilledet.

Iben Vinther Nordestgaard, præst ved Christianskirken i Berlin, fortæller, at hun er blevet inspireret til bogens opbygning ved de mange levende, ærlige og åbne samtaler, hun har haft med

menigheden om livet i Berlin igennem krig og fred.

MENIGHEDEN

Det er da også menigheden, der får lov til at fylde mest i bogen. Efter en kort beskrivelse af kirkens historie beretter unge og gamle medlemmer om deres liv i og med kirken.

Wolfgang Jørgensen husker søndagen som barn, hvor familien tog til den danske kirke. Under krigen undgik han de værste oplevelser, idet han var i Danmark. Men Wolfgang var tilbage i Berlin, da russerne kom.

Ulrich Pollack er opvokset i Flensborg og kom til Berlin for at danse på Theater des Westens og kan fortælle

om det indespærrede Vestberlin og de lukkede stationer, hvor der stod soldater på vagt i mørket. Da Danske Kirke i Udlandet overvejede at lukke kirken, bakkede Ulrich Pollack op om kirken og gik ind i menighedsrådet.

Tidligere menighedsrådsformand Anne Kirstine Theobald flytter på grund af kærlighed til Sydtykland og senere til Berlin. Hun ønsker dog ikke at have så meget med det danske at gøre, men tilfældigheder fører hende tættere på Christianskirken, ja, helt ind i menighedsrådet. Om kirkens arbejde og betydning siger hun: „det handler selvfølgelig om gudstjeneste og tro på Gud, men kirken er mere end trosbekendelse, evangelier og bønner. Der er

også en række sociale arrangementer.“

PRÆDIKENERNE

Hvordan præsterne ved Christianskirken har oplevet de historiske begivenheder, får man et indtryk af ved at læse de trykte prædikener, som afslutter bogen. Finn Esborg, der har været præst i Sydslesvig og i Berlin, skriver i sin prædiken til menigheden i Østberlin ved murens fald den 10. november 1989: „Seit den ersten Nachkriegsjahren haben wir wohl kaum in Europa eine glücklichere und mehr versprechende Zeit erlebt als die jetzige. Europa ist heute in Umbruch, Richtung Friede, Freiheit und Selbstbestimmung. Die unterdrückten Völkler wittern Morgen-

luft“.

Dansk Kirke i Berlin gennem 100 år tegner et levende billede af kirkens historie, men lige så meget af dens nutid. Bag bogen står journalist Maria Thuesen og fotograf Michael Hughes, og for selve ideen står kirkens præst Iben Vinther Nordestgaard og hendes mand, Mads Nordestgaard. Bogen koster 150 kr. og kan købes via www.kirkesiden.dk.

Jacob Ørsted,
Flensborg

Radiogudstjeneste fra Christianskirken i Berlin søndag den 23. marts kl. 10. Prædikant: Iben Vinther Nordestgaard dsuk-butik.